Congres 73

Presentatiespeech Dennis van Nieuwenhuyzen

Alleen uitgesproken tekst geldt

Beste Democraten,

De introductie heeft al een beetje vrij gegeven over mijzelf. De meesten onder u zullen zich afvragen wat een 21 jarige ertoe beweegt zich zo actief in de politiek te begeven en zich nu ook kandidaat te stellen als lijsttrekker.

Mijn ouders zijn allebei actief binnen D66. Automatisch krijg je het gedachtegoed dan ook mee. Naast muziek en geschiedenis werd politiek de belangrijkste hobby. Een hobby waar ik toch wel wat meer mee wilde doen.

Op mijn 15e ben ik bestuurslid geworden van de Jonge Democraten in Zeeland. Op deze manier was het ook mogelijk om mijn horizon te verbreden en mezelf nog meer te verdiepen in partijprogramma's. Van alles sprak me toch het D66 gedachtegoed het meeste aan en ben ik op mijn 16e lid geworden en heb me aangesloten bij de schaduwfractie in Terneuzen. Men hoort weleens zeggen dat jongeren in de politiek het heel moeilijk hebben om een serieuze kans te krijgen. Ik kan zeggen dat ik als volwaardig geaccepteerd werd, door alle in de politiek ervaren mensen. Zowel gemeentelijk als provinciaal en daardoor heb ik heel veel kunnen leren. Ook toen ik ging studeren en me aansloot bij de Tilburgse schaduwfractie heb ik hetzelfde ervaren. En daarom ben ik er ook van overtuigd dat ik als lijsttrekker kan functioneren.

Levenservaring doe je op door verantwoordelijkheden op je te nemen, af en toe je neus te stoten, goed te luisteren, je tegenstanders op waarde te schatten, opstekertjes krijgen en jezelf niet boven anderen plaatsen. In de politiek zie ik dat laatste vaak gebeuren. Die air past niet. Al degenen die politiek bedrijven zijn gekozen door de burger en dienen aan die burger verantwoording af te leggen. Een hautaine houding is hierbij zeker niet op zijn plaats.

Mijn grootste beweegreden voor de kandidaatstelling is de toestand van onze partij. Men kan wel steeds zijn kop in het zand blijven steken, maar wat schieten we daar mee op. De opiniepeilingen liegen er niet om, wederom dreigt verlies. Van diverse mensen heb ik het laatste jaar vooral opmerkingen gehoord over D66 als het zinkend schip, een partij die de weg kwijt is, niet meer naar de achterban luistert. Deze signalen moeten toch ook wel tot in de hoogste regionen door zijn gedrongen en dan concludeer ik dat er weinig aan gedaan is om het tij te keren.

De signalen waren er al na Paars 1. Toen had men reeds de hand in eigen boezem moeten steken. Natuurlijk moet je je politieke verantwoordelijkheden niet ontlopen, maar als men ziet dat het eigen gedachtegoed en het profileren van de partij, door concessies te doen, niet meer uit de verf komt, is het tijd voor een andere koers. De contacten met de afdelingen en regio's zijn grotendeels verwaarloosd en men kan zich praktisch niet meer vinden in uitvoering van beleid. Zelfs ons partijblad "de Democraat" is veranderd in een stemmachine voor de zittende kamerleden .

Het klinkt misschien hard en negatief, maar ik wil iedereen hiermee wakker schudden. Waarom kan het gebeuren dat andere partijen ons gedachtegoed oppikken en er goede sier me maken? Dat kan alleen gebeuren als dat gedachtegoed onvoldoende wordt uitgedragen door D66 zelf.

Wat is mijn doel?
De wereld is in sneltempo veranderd, mensen veranderen en ook de politiek moet een andere weg inslaan willen wij mensen nog aanspreken. Ik ben er van overtuigd dat D66 weer terug te brengen is tot een gezonde partij. Geen partij die zich beperkt tot het Binnenhof, maar de regio's en afdelingen weer bij het beleid gaat betrekken. Bij de afdelingen vindt men de echte die hards, mensen die hun vrije tijd inleveren om het gedachtegoed te promoten. Zij moeten binnen onze partij meer waardering krijgen. Gebruik "de Democraat" om alle bewegingen binnen onze partij te signaleren, tenslotte is dit orgaan toch bedoeld voor de leden?

Het mag duidelijk zijn dat ik de contacten tussen de regio's en afdelingen van D66 en de Tweede Kamerfractie wil optimaliseren. De eenheid moet terugkomen. Mijn handelsmerk: openheid en

integriteit, duidelijke keuzes maken en interesse in de maatschappij en begrip voor de belevingswereld van verschillende groepen mensen.

We hebben een mooi concept verkiezingsprogramma "Toekomst in eigen hand" met aandacht voor de standpunten die D66 altijd heeft onderscheiden van de andere partijen.
Enkele van mijn visies die ik heel belangrijk vind om extra aandacht voor te vragen zijn:
zorg: onze zorg is ook een echte zorg. Je zal maar gehandicapt zijn, afhankelijk van anderen, in een verpleeghuis opgenomen zijn met een echt minimum aan privacy, ziek zijn en op een wachtlijst staan. Dit kan echt niet.

Bij die zorg hoort ook jeugdzorg. Dit moet in Nederland aantrekkelijker worden gemaakt. Doordat iedereen gestimuleerd wordt buitenshuis te werken, komt de pleegzorg en crisisopvang in gevaar. Deze kinderen hebben niet gevraagd om de problemen die hen zijn overkomen, zij mogen niet steeds het kind van de rekening worden. Door één van de pleegouders een minimum salaris aan te bieden en de rechten beter te beschrijven, los je al een heleboel problemen op. Dan is het nog een koopje, want wie werkt er nu 24 uur per dag voor een minimum salaris? De idealist..

Op milieu gebied vind ik dat natuur en recreatie niet mogen wijken voor uitbreiding van bestaande industriële gebieden, tenzij er geen alternatieven aanwezig zijn.
Ook de landbouw mag men niet verwaarlozen in Nederland. De zelfvoorzienende en exporterende functie die de landbouw heeft blijft te allen tijde belangrijk.

We hebben de toekomst in eigen hand. Indien u kiest voor een andere koers, dan hoop ik dat uw stem voor mij zal zijn.